

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๘

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุฬมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา

วันศุกร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๗

ณ เนติบัณฑิตยสภา

ขั้นตอนการดำเนินคดีล้มละลาย

๑. การยื่นฟ้องหรือยื่นคำร้องขอ (ม.๕,๑๐,๘๒,๘๘)
๒. คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือยกฟ้องหรือยกคำร้องขอ (ม.๑๔,๘๔,๘๘)
๓. วันนัดตรวจคำขอรับชำระหนี้ (ม.๑๐๔-๑๐๖, ๑๐๘)
๔. วันนัดประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก (ม.๓๑, ๓๖)
(พิจารณาคำขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย) (ม. ๔๕-๖๐)
๕. การนัดไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย (ม.๔๒)
๖. คำพิพากษาให้ล้มละลาย (ม.๖๑)
๗. วิธีการที่จะหลุดพ้นจากการล้มละลาย: ประนอมหนี้ภายหลังล้มละลาย (ม.๖๓) ปลดจากล้มละลาย (ม.๖๗/๑,๗๑, ๘๑/๑) และการยกเลิกการล้มละลาย (ม. ๑๓๕)

การประชุมเจ้าหน้าที่และกรรมการเจ้าหน้าที่ (ต่อ)

๖. ศาลอาจจะมีคำสั่งห้ามมิให้ปฏิบัติตามมติที่ประชุมเจ้าหน้าที่

ม. ๓๖ “การทำลายมติ”

ม. ๓๖ ให้อำนาจจพท.เท่านั้นที่จะยื่นคำขอต่อศาลได้ เจ้าหน้าที่ไม่มีสิทธิ (๑๒๘๘/๐๓ และ ๑๒๕๕/๔๐)

๗. กรรมการเจ้าหน้าที่ ม. ๓๓, ๓๘ และ ๔๑ (ดู ม. ๑๒๓ ว.สอง และ ๑๔๕ (๑) ถึง (๕) ประกอบ)

๘. การไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผย ม. ๔๒ และ ๔๓ (ดู ม.๘๑/๓ ประกอบ)

ขั้นตอนที่ ๖: คำพิพากษาให้ล้มละลาย

๑. กรณีลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามข้อตกลงในการประนอมหนี้ ม. ๖๐
๒. กรณีลูกหนี้ไม่ได้ขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายหรือการขอประนอมหนี้ก่อนล้มละลายไม่เป็นผลสำเร็จ
ม. ๖๑

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๘๐/๒๕๓๑

ม.๖๑ เป็นบทบังคับให้ศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลายทันทีเมื่อได้ดำเนินคดีตามขั้นตอนของมาตราดังกล่าวครบถ้วน ส่วนปัญหาที่ ๓. ฎีกาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและคดีอยู่ระหว่างพิจารณาไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ศ.ชั้นต้นจะดำเนินคดีล้มต่อไปตามขั้นตอนเพราะคดีล้มต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามม. ๑๓ หากต่อมากำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเปลี่ยนแปลงไป คำพิ.ให้ล.ล้มก็ต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย เพราะการล้มเริ่มต้นมีผลตั้งแต่วันที่ศ.มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ตาม ม. ๖๒

- การเริ่มต้นของการล้มละลาย ม. ๖๒ เป็นเรื่องผลเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ ห้ามมิผลให้สถานะบุคคลของลูกหนี้เปลี่ยนเป็นบุคคลล้มละลายตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ไปด้วยไม่ (๓๖ ๓/๒๓) (ประชุมใหญ่)
- การควบคุมตัวและทรัพย์สินของลูกหนี้และการจำกัดสิทธิ (ม. ๖๔ ถึง ๖๗)

คำถาม สมัยที่ ๖๐

ศาลล้มมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของนายสุเทพเด็ดขาด นายสุเทพยื่นคำชี้แจงต่อจพท.ว่า นายสุเทพในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนายเฉลิม ได้นำยึดที่ดินมีโฉนด ๑ แปลงของนายเฉลิม แต่นายฉลาดยื่นคำร้องขจัดทรัพย์อ้างว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของตน ขอให้ปล่อยทรัพย์ที่ยึด ศาลในคดีแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าที่ดินเป็นของนายฉลาด จึงให้ปล่อยทรัพย์ที่ยึดคดีอยู่ในระหว่างระยะเวลายื่นอุทธรณ์ ขอให้ จพท ยื่นอุทธรณ์ต่อไป จพท พิจารณาพยานหลักฐานแล้วเห็นชอบด้วยกับเหตุผลของศาล และมีคำสั่งไม่อุทธรณ์คดีร้องขจัดทรัพย์ดังกล่าว

ให้วินิจฉัยว่า การที่จพท มีคำสั่งไม่อุทธรณ์คดีร้องขจัดทรัพย์โดยไม่ได้ขอความเห็นชอบของที่ประชุมเจ้าหนี้เห็นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัยที่ ๖๐

- (๓๒๖๐/๓๕ และ ๔๒๓๐/๔๘) จพท.ทำชอบแล้ว คดีที่นายสุเทพนำยึดทรัพย์สินของนายเฉลิมลูกหนี้ตามคำฟ้องขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้และมีนายฉลาดร้องขัดทรัพย์ เช่นนี้ ถือว่าเป็นคดีเกี่ยวกับทส.ของนายสุเทพซึ่งถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดจึง อยู่ในอำนาจจพท.ตาม ม. ๒๒(๓) และ ๒๕ การที่จพท.จะอุทธรณ์ คำสั่งศาลในคดีร้องขัดทรัพย์นั้นต่อไปหรือไม่ยอมเป็นอำนาจ ของจพท.อันที่จะดุลพินิจเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่กองทรัพย์สินของ นายสุเทพลูกหนี้ กรณีหาใช่เป็นการสละสิทธิหรือการเริ่มต้นฟ้องคดี ใหม่หรือถอนฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินในคดีล้มละลายที่จพท.จะ กระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมเจ้าหนี้ก่อนตาม ม. ๑๔๕(๓) และ (๔) ประกอบม. ๔๑

การปลดจากล้มละลาย

- ช่องทางหนึ่งที่บุคคลล้มละลายจะหลุดพ้นจากการล้มละลาย

ม.๖๗/๑:๑) ม. ๗๑ และ ๒) ม. ๘๑/๑ (“Fresh Start”)

๑. การปลดจากล้มละลายโดยคำสั่งศาล ม. ๗๑ (ม.๖๘-๗๐)

เมื่อลห.ได้ชำระหนี้ให้แก่อห.เกินกว่าร้อยละ ๕๐ แล้ว แม้ลห.จะยังมีหนี้อีกมากก็ไม่ใช่เหตุที่ศาลจะไม่สั่งปลดจากล้มละลาย

(๖๒๑/๑๐)

๒. การปลดจากล้มละลายเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา

๒.๑ บุคคลและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ม. ๘๑/๑, ๘๑/๒, ๘๑/๓

- ในทันทีโดยกฎหมาย โดยไม่ต้องให้ศาลมีคำสั่ง
(*automatic discharge*)
- อีกทั้งไม่ต้องคำนึงว่าลห. หรือบุคคลล้มละลายจะมีทส.ในข้อพท. ทำการรวบรวมเพื่อนำมาขายแล้วนำเงินมาแบ่งให้แก่บรรดา จห. ที่ได้ขอรับชำระหนี้ไว้มากน้อยเพียงใด

๒.๒ ผลของการปลดจากล้มละลาย ม. ๘๑/๑ ว.ท้าย (ม.๗๖, ๗๗ และ ๗๘)

- ไม่มีกรณีที่ศ. จะเพิกถอนคำสั่งปลดจากล้มตามม.๘๑/๑ แต่อย่างใด

ผลของคำสั่งปลดจากล้มละลาย

ม.๗๓

- หนี้ทั้งสองประเภทบุคคลล้มละลายซึ่งได้รับการปลดจากล้มละลายแล้วจะต้องชำระต่อไปจนครบถ้วน
- หนี้ตามข้อยกเว้น ม. ๗๓(๑) และ (๒) ไม่อยู่ภายใต้บังคับ ม. ๕๑ แม้ว่าจห.จะมีได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ บุคคลล้มละลายซึ่งได้รับการปลดจากล้มละลายแล้วก็ยังต้องรับผิดชอบหนี้ดังกล่าว (๖๓๔/๕๔)
- เจ้าหนี้อาจมีประกันซึ่งไม่ขอรับชำระหนี้ยังคงมีสิทธิเหนือทรัพย์สินอันเป็นหลักประกันตามพรบ.ล้ม ม. ๕๕ และ ๑๑๐ ว.สาม แม้ลูกหนี้จะได้รับการปลดจากล้มละลายก็ไม่กระทบต่อสิทธิของจห.มีประกัน (๓๘๕๔/๕๓)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๕/๒๕๖๒

แม้การที่ ล.๒ ได้รับการปลดจากลุ่มแล้วจะไม่มีผลทำให้ ล.๒ หลุดพ้นจากหนี้จำนองที่มีอยู่แก่ จก. แต่ย่อมหลุดพ้นจากหนี้ ส่วนที่ขาดหลังการบังคับจำนอง หากยึดทรัพย์ที่จำนองออกขายทอดตลาดแล้วได้เงินไม่พอชำระหนี้ตามข้อตกลงท้ายสัญญา จำนอง ล.๒ ไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้ส่วนที่ขาดส่วนนี้ต่อ จก. เพราะ หนี้ส่วนนี้รวมอยู่ในหนี้ทั้งปวงที่ลูกหนี้ที่ปลดจากลุ่มหลุดพ้นไป แล้วตาม ม. ๗๗

ผลของคำสั่งปลดจากล้มละลาย (ต่อ)

- คำสั่งปลดจากล้มละลายมิได้คุ้มครองให้ผู้กระทำผิดอาญาพ้นผิดไปด้วย; คดีจึงยังไม่เลิกกันตามพรบ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ ม.๗ อันทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของ จก.ระงับไป ตามป.วิ.อ. ม. ๓๕ (๔) (๕๖๒๓/๒๕๕๘)
- ม.๗๘ คำสั่งปลดจากล้มละลายไม่ทำให้บุคคลซึ่งมีความรับผิดชอบร่วมกับบุคคลล้มละลายหลุดพ้นไปด้วย (ดู ม.๕๕ ประกอบ)
- คำสั่งปลดจากล้มละลายไม่ได้ทำให้หนี้เดิมระงับสิ้นไป
- การไม่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ (ในคดีของ ว. ลูกหนี้ชั้นต้น) เป็นเพียงทำให้ จก.ไม่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในคดีล้มในกรณีมีทส.ให้แบ่งเท่านั้น จก. มีสิทธินำหนี้ตามคำพิพากษาฟ้อง ล. (ลูกหนี้ร่วม) ให้ล้มละลายได้ (๘๖๒๓/๕๘)

ผลของคำสั่งปลดจากล้มละลาย (ต่อ)

- ม. ๗๕ บุคคลล้มละลายซึ่งได้รับการปลดล้ม หลุดพ้นจากการเป็นบุคคลล้มละลายและมีอำนาจในการจัดการทส.และกิจการของตน ซึ่งได้มานับแต่วันที่ได้รับการปลดจากล้มละลายแล้วเท่านั้น เมื่อที่ดินเป็นที่ดินที่ ๓. มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มซึ่งตกอยู่กับ จพท. ผู้คัดค้าน ดังนั้น เงินค่าเช่าที่เป็นดอกผลของที่ดินตาม ปพพ. ม. ๑๔๘ ย่อมตกเป็นทส.ในคดีล้มละลายอันอาจแบ่งแก่จ.ได้ด้วย (๑๖๘๑/๕๒)
- การเพิกถอนคำสั่งปลดจากล้มละลาย: ม. ๗๕ ว.สอง

ข้อสอบ สมัยที่ ๖๓

กรมสรรพากรเป็น จก. ฟ้องนาย ส. ต่อศาลล้มว่า นาย ส. ค้างชำระภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา พร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม รวม ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
นาย ส. มีหนี้สินส่วนตัว ขอศ. มีคำสั่งพดขนาย ส. และพิพากษาให้
ล้มละลาย ศาลล้มพิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า นาย ส. เคยถูกพดขและ
พิพากษาให้ล้มมาพันกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ศ. พิพากษาจึง
ได้รับการปลดจากล้มก่อนจก. ฟ้องคดีนี้แล้ว หนี้ภาษีอากรตามฟ้อง
เกิดขึ้นก่อนวันที่ศ. มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในคดีก่อน แต่ จก. ไม่ได้ยื่น
คำขอรับชำระหนี้ จก. จึงไม่อาจนำหนี้ดังกล่าวมาฟ้องนาย ส. ให้ล้มได้
อีก พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ
ให้วินิจฉัยว่า คำพิพากษาของศาลล้มชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัยที่ ๖๓

แม้ นาย ส. เคยถูกศาลล้มพิพาทษาให้ล้มมาพันกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับ
แต่วันที่ศาลพิพาทษา ซึ่ง นาย ส. ได้รับการปลดจากล้มก่อนจก. ฟ้องคดีนี้
ตามม. ๘๑/๑ ก็ตาม แต่ม. ๘๑/๑ ว. ท้ายบัญญัติให้นำม. ๗๗ มาใช้บังคับ
กับการปลดจากล้มตามม. ๘๑/๑ โดยอนุโลม ดังนั้น แม้หนีภาษีอากรตาม
ฟ้องจะเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ นาย ส. เด็ดขาดใน
คดีก่อนซึ่งถือได้ว่าเป็นหนี้อันพึงขอรับชำระได้ตามม. ๕๔ นาย ส. ก็ยังไม่
หลุดพ้นจากความรับผิดชอบในหนี้อันเกี่ยวกับภาษีอากรตาม ม. ๗๗(๑) แม้ จก.
จะไม่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้อันภาษีอากรดังกล่าวในคดีก่อนเพราะหนี้อันตาม
ข้อยกเว้นของม. ๗๗(๑) และ (๒) นั้น กฎหมายหาได้บัญญัติว่าต้องเป็น
หนี้ที่ได้อันยื่นคำขอรับชำระหนี้แล้วหรือเป็นบทบัญญัติที่อยู่ภายใต้บังคับ

ธงคำตอบ สมัยที่ ๖๓ (ต่อ)

**ของ ม.๕๑ ไม่ จก.จึงมีสิทธินำหนี้ภาษีอากรที่นาย ส. ค้างชำระมา
ฟ้องนาย ส. ให้ล้มละลายได้ (เทียบคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๕๕๕/
๒๕๓๖)**

คำพิพากษาของศาลล้มละลายกลางจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อสอบ สมัยที่ ๗๑

นายดำเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินสองแปลง ต่อมาศาลล้มมีคำสั่งพิทักษ์
ทรัพย์ของนายดำเด็ดขาด เมื่อวันที่ ๒๓ มี.ค. ๕๘ และพิพากษาให้นาย
ดำล้มละลายเมื่อวันที่ ๒๕ ธ.ค. ๕๘ นายดำได้รับการปลดจากล้มละลาย
เมื่อวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๖๑ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำร้องว่า ตามทาง
สอบสวนของจพท. ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๓ ธ.ค. ๕๘ นายดำจำนองที่ดิน
แปลงที่หนึ่งแก่นายแดงเพื่อเป็นประกันหนี้เงินกู้ ต่อมาวันที่ ๑๓ ม.ค.
๖๒ นายดำไถ่ถอนจำนองที่ดินแปลงที่หนึ่งและนำที่ดินแปลงที่สองไป
จำนองแก่นายขาว...

วันที่ ๑๓ มี.ค. ๖๒ นายชาวโอนสิทธิการรับจ้างเองแก่นายเขียว การที่นาย
ดำจ้างเองที่ดินแก่นายแดงและนายชาวเป็นการกระทำภายหลังศาลมีคำสั่ง
พิทักษ์ทรัพย์ของนายดำเด็ดขาด ต้องตามกฎหมายและตกเป็นโมฆะตาม
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๒๒ และ ๒๔ ประกอบ
ป.พ.พ. มาตรา ๑๕๐ นายชาวไม่มีสิทธิตามสัญญาจ้างเองและนายเขียว
ไม่ได้ไปซึ่งสิทธิจ้างเอง ขอให้เพิกถอนการจ้างเองที่ดินและไถ่ถอนที่ดิน
แปลงที่หนึ่งระหว่างนายดำกับนายแดง เพิกถอนการจ้างเองที่ดินแปลงที่
สองระหว่างนายดำกับนายชาว และเพิกถอนการโอนสิทธิการรับจ้างเอง
ที่ดินแปลงที่สองระหว่างนายชาวกับนายเขียว หากนายชาวและนายเขียว
ไม่ดำเนินการ ขอให้ถือเอาคำสั่งศาลแทนการแสดงเจตนา นายแดงและ
นายชาวไม่ยื่นคำคัดค้าน...

ส่วนนายเขี้ยวยื่นคำคัดค้านว่า นายเขี้ยวรับโอนสิทธิรับจ้างเองโดยเสีย
ค่าตอบแทน นายเขี้ยวเป็นบุคคลภายนอกไม่ทราบถึงการล้มละลายของ
นายคำย่อ่มได้รับความคุ้มครอง นายขาวรับจ้างเองที่ดินจากนายคำ
ภายหลังนายคำได้รับการปลดจากล้มละลาย อันมีผลให้นายคำหลุดพ้น
จากหนี้สินที่อาจขอรับชำระหนี้ได้และมีอำนาจจัดการทรัพย์สินของตน
ต่อไป จพท. ไม่มีอำนาจร้องขอต่อศาลให้เพิกถอนนิติกรรม ขอให้ยก
คำร้อง ศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งยกคำร้อง

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งของศาลล้มละลายกลางชอบด้วยกฎหมาย
หรือไม่

ธงคำตอบ สมัยที่ ๗๑

นายดำถือกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสองแปลงตั้งแต่ก่อนถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
ที่ดินทั้งสองแปลงเป็นทรัพย์สินที่นายดำมีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการ
ล้มละลาย จึงเป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลายอันอาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ได้ตาม
มาตรา ๑๐๕ (๑) การจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจึงยังคงอยู่ในอำนาจของ
จพท. ที่จะรวบรวมไว้ในกองทรัพย์สินของนายดำเพื่อแบ่งให้แก่เจ้าหนี้
ทั้งหลายในคดีล้มละลาย แม้นายดำจะได้รับการปลดจากล้มละลายแล้วก็
ตาม นายดำยังมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและแบ่งทรัพย์สินของตนซึ่ง
ตกอยู่กับจพท. ตามมาตรา ๗๕...

การที่นายคำจำนองที่ดินแปลงที่หนึ่งแก่นายแดงเมื่อวันที่ ๑๓ ธ.ค. ๕๘ เป็นการทำนิติกรรมในขณะที่นายคำถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ต้องห้ามขัดแย้งตามมาตรา ๒๒ และ ๒๔ จึงตกเป็นโมฆะตาม ป.พ.พ.มาตรา ๑๕๐ ส่วนการที่นายคำไถ่ถอนจำนองที่ดินแปลงที่หนึ่งจากนายแดงเมื่อวันที่ ๑๓ ม.ค. ๖๒ เมื่อการจำนองที่ดินแปลงที่หนึ่งตกเป็นโมฆะ การไถ่ถอนจำนองที่ดินแปลงที่หนึ่งจากนายแดง จึงไม่มีผลตามกฎหมายเนื่องจากการจำนองเป็นโมฆะมาแต่ต้น

สำหรับการที่นายคำจำนองที่ดินแปลงที่สองแก่นายขาว และนายขาวโอนสิทธิการรับจำนองที่ดินแปลงที่สองให้แก่นายเขียวนั้น แม้จะเป็นการทำนิติกรรมหลังจากนายคำได้รับการปลดจากลุ่มละลายตามมาตรา ๘๑/๑ แต่เมื่อก่อนที่ดินแปลงที่สองเป็นทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนที่ศาลจะมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของนายคำเด็ดขาด การจัดการทรัพย์สินดังกล่าวยังคงอยู่ในอำนาจของจพท. ที่จะรวบรวมไว้ในกองทรัพย์สินของนายคำ เพื่อแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายในคดีล้มละลาย นายคำจึงไม่มีอำนาจนำที่ดินแปลงที่สองไปจำนองแก่นายขาว นายเขียวซึ่งเป็นผู้รับโอนสิทธิจำนองที่ดินดังกล่าวจากนายขาวย่อมไม่ได้รับไปซึ่งสิทธิจำนองเช่นเดียวกันและไม่อาจอ้างความสุจริตและเสียค่าตอบแทนมาใช้ยัน จพท. ได้

คำสั่งยกคำร้องของศาลล้มละลายกลางจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(เทียบ ฎ. ๓๑๒/๒๕๖๑)

ข้อสอบ สมัยที่ ๓๕

ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดและพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลาย เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่ศาลได้พิพากษาให้ล้มละลาย จำเลยได้รับการปลดจากล้มละลาย วันที่ ๒๕ ส.ค. ๕๐ ศาลมีคำสั่งให้ปิดคดีตามคำขอของจ.พ.ท. เนื่องจากได้แบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ครั้งที่สุดแล้ว และวันที่ ๒๑ ธ.ค. ๖๐ ศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายของจำเลยตาม พ.ร.บ. ล้มละลายฯ มาตรา ๑๓๕ (๔) ตามคำขอของจ.พ.ท. เนื่องจากภายในกำหนด ๑๐ ปี ไม่อาจรวบรวมทรัพย์สินของจำเลยได้อีก ต่อมา จ.พ.ท. รายงานศาลว่าจากการตรวจสอบสำนวนพบว่าจำเลยมีที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๑๗ ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่จำเลยมีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลาย และจ.พ.ท. ได้อายัดไว้ก่อนศาลมีคำสั่งให้ปิดคดี...

ธงคำตอบ สมัยที่ ๗๕

จำเลยซึ่งได้รับการปลดจากลี้ภัยตามพ.ร.บ.ลี้ภัย พ.ศ. ๒๔๘๓
ทำให้จำเลยหลุดพ้นจากการเป็นบุคคลลี้ภัยและกลับมามีอำนาจใน
การจัดการทรัพย์สินหรือกิจการของตนซึ่งได้มานับแต่วันที่ได้รับการ
ปลดจากลี้ภัยแล้วเท่านั้น เมื่อจำเลยยังมีที่ดินอันเป็นทรัพย์สินที่
จำเลยมีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการลี้ภัยตามมาตรา ๑๐๕ (๑)
และจ.พ.ท. ได้ดำเนินการอายัดไว้แล้ว จำเลยซึ่งได้ถูกปลดจากลี้ภัย
ยังมีหน้าที่ช่วยในการจำหน่ายและแบ่งทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งตกอยู่กับ
จ.พ.ท. ตามที่จ.พ.ท. ต้องการตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง และจ.พ.ท. มี
อำนาจในการรวบรวมและนำไปแบ่งให้แก่เจ้าหนี้ของจำเลยต่อไป...